

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-АГРАРІЇВ

Ковальчук Є.С.

5916706@ukr.net

Український інститут експертизи сортів рослин, м. Київ

Незважаючи на ситуацію яка склалася в нашій державі сьогодні, аграрне виробництво - це одна з найважливіших галузей матеріального виробництва, в якій створюються матеріальні блага рослинного і тваринного походження для забезпечення населення продуктами харчування, а промисловості - сировиною. Аграрне виробництво – основа існування всього людства, адже людство потребує продукти харчування та технічні культури щодня та щохвилини. Україна є одним з «гарантів продовольчої безпеки у світі» та має потенціал для того, щоб і далі збільшувати виробництво агропродукції.

Сьогодні розвиток сільськогосподарського виробництва не можна уявити без забезпечення його кваліфікованими спеціалістами. Адже від рівня кваліфікації, від вдалого підбору кадрів залежить майбутнє підприємства. Як відомо, організація системи навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів має надзвичайно важливе значення для всіх галузей агропромислового комплексу. Саме ці соціально-економічні фактори привели до потреби у модернізації професійної підготовки фахівців аграрної галузі, які відповідали б актуальним вимогам як професійної, так і суспільної діяльності.

Дослідження питань оцінювання діяльності персоналу розглядалися в наукових працях вітчизняних науковців: Ф.Ф. Аунапу, В.В. Адамчука, О.Ю. Амосова, О.І. Амоші, Л.В. Балабанова, Д.П. Богині, Ю.В. Богоявленської, М.Д. Виноградського, В.Г. Воронкова, О.Д. Гудзинського, В.М. Данюка, М.І. Долішнього, О.В. Крушельницької, О.М. Онищенко, А.В. Попова, П.Т. Саблука, В.Н. Стеченко, Б.І. Холода, О.М. Шпичака, А.Я. Юбанова, В.В. Юрчишина і також зарубіжних вчених: І. Ансоффа, Г.Беккера, М.Г. Брауна, Д. Денісона, П. Друкера, Д. Кейнса, Д. Нортон, Т. Пітерса, Д. Рікардо, Ф. Тейлора, Р.Уотермена, М. Фрідмена, Г. Хааста, Е. Шейна та багато інших.

Метою означеної статті є дослідження аспектів професійної підготовки студентів-аграріїв та юридична основа удосконалення системи підготовки фахівців.

Одним із основних критеріїв якості професійної підготовки фахівців є знання та уміння фахівців, що визначає їх конкурентоспроможність і працевлаштування у європейському економічному просторі. Адаптація українського законодавства до європейського базується на підписаному Договорі про Партнерство та Співробітництво з країнами ЄС. Цей договір творить правову основу, що базується на дотриманні принципів демократії та прав людини, а також встановлює політичні, економічні та торговельні відносини між європейським Союзом та Україною.

Сучасна професія аграрника виділяється широтою та різноманітністю вимог. Важко не погодитись з думкою Д. Барановського про те, що зміни в аграрному комплексі України поступово, відчутно перетворюються на аграрний бізнес [1]. Відповідно до вимог суспільства, сучасна система аграрної освіти має на меті забезпечити навчання та виховання фахівця аграрного сектору України на такому рівні, щоб вони:

- розуміли завдання та сутність своєї професійної діяльності;
- застосовуючи особистісні якості та знання, могли передбачити й вирішувати складні проблемні питання;
- вміло застосовували сучасні технології у повсякденній професійній діяльності;
- були глибоко духовними, культурно-обізнаними особистостями.

Варто зазначити постанову Кабінету міністрів України, в якій йдеться про надання робочих місць для проходження учнями, слухачами професійно-технічних навчальних закладів виробничого навчання та виробничої практики. Разом з наданням можливостей проходження виробничої практики, нею передбачено можливість також наступного працевлаштування [2].

Сучасний фахівець повинен володіти вміннями і методами впровадження передової технології, забезпечувати оптимальний режим роботи виробничого устаткування, постійно поглиблювати знання з економіки, права, менеджменту, маркетингу, вміти організовувати юридичні відносини з господарствами; мати організаторські здібності, займатися підприємницькою діяльністю, володіти комунікативними якостями в роботі з людьми та економічними підходами до організації господарської діяльності.

В Україні, починаючи з 2013 року, вперше реалізована така інноваційна система підготовки фахівців у Всеукраїнському науково-навчальному консорціумі. Здійснено оцінку діяльності консорціуму як практичної реалізації інноваційних норм Закону України "Про вищу освіту". Визначено шляхи імплементації статей нового Закону "Про вищу освіту" щодо створення механізму спільного науково-освітнього функціонування навчальних, наукових та виробничих підрозділів консорціуму. Проаналізовано структуру освітніх програм та конкурентні переваги випускників консорціуму. Доведено необхідність подальшого розвитку та розширення діяльності консорціуму з метою забезпечення підготовки майбутніх лідерів аграрної економіки України [3].

Дуже багато кроків зроблено державою для удосконалення системи підготовки фахівців для аграрного виробництва. В даний час потрібно подальший розвиток аграрної освіти та запровадження міжнародного досвіду.

Основний напрям вирішення даних питань є практичне навчання студентів на засадах сучасного підходу до організації сільськогосподарського виробництва. У цьому плані важливим є обмін студентами та викладачами серед провідних університетів Великої Британії, Німеччини, Франції та інших країн Європейського Союзу, організація проходження практики у кращих господарствах країн ЄС, створення комп'ютерних даних для використання в

навчальному процесі досягнень сучасної аграрної науки і практики. У зв'язку з цим виникає гостра потреба знання іноземних мов.

Практична підготовка студентів аграрних вищих навчальних закладів згідно зі ст. 43 Закону України "Про вищу освіту" є однією із форм організації навчального процесу та обов'язковим компонентом освітньо-професійних програм для всіх освітньо-кваліфікаційних рівнів. Під час практики закладаються основи професійної діяльності, умінь і навичок, професійних якостей фахівця. Від якості виконання завдань у період практики залежить професійне становлення майбутнього фахівця.

Ще одним кроком вирішення проблеми є надання інформаційно-консультативних послуг аграрними університетами. В Україні сьогодні тільки формується ринкова система поширення сільськогосподарських знань та інформації з використанням потенціалу аграрної освіти, науки та дорадництва, а організаційно-економічний механізм її функціонування перебуває на стадії становлення.

Література

1. Барановський, Д. І. Про особливості фаху «Зооінженер» та перспективи його реформування [Електронний ресурс] / Д. І. Барановський, П. І. Бусел // Вища аграрна освіта України. – 2002. – № 14. – Режим доступу до журн. : <http://www.smcae.kiev.ua/main.php?id=174>.

2. Літвінчук С. Б. Дидактичні аспекти професійної підготовки студентів-аграріїв / С.Б. Літвінчук, К.А. Тайхриб // Педагогічні науки. – 2017. – LXXVIII.- С. 177-181.

3. Калетнік Г.М., Гунько І.В., Кіреєва Е.А. Практична реалізація державної політики у сфері вищої освіти та положень нового закону "про вищу освіту" в концептуальних засадах підготовки фахівців на базі ннвк "всеукраїнський науково-навчальний консорціум" – Режим доступу: URI: <http://socrates.vsau.org/repository/getfile.php/13069.pdf>

УДК 631.589.2

ГІДРОПОНІКА – ПЕРСПЕКТИВИ, ПРИЙОМИ ТА ТИПОЛОГІЯ

Коруняк О. П., кандидат с.-г. наук,
okoruniak@pdatu.edu.ua

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський.

Гідропоніка – це мистецтво вирощування рослин у воді. «Гідропоніка» - від грецького «гідро-вода» та «пронос-робота». Концепцію вирощування даним